

Sygn. akt VIII Gz 437/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, VIII Wydział Gospodarczy

w składzie :

Przewodniczący: SSO Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2017 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) (...) w W.

przeciwko J. R.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 3 sierpnia 2017r., sygn. akt X GC 327/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2017 roku Sad Rejonowy oddalił wniosek pozwanego J. R. o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego wydanego przez Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w dniu 12 maja 2015 roku i odrzucił sprzeciw od wyroku zaocznego.

Sad Rejonowy wskazał, że powód wniósł przeciwko pozwanemu pozew o zapłatę kwoty 3375,70 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 20 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty, a także złożył wniosek o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. W dniu 12 maja 2015 roku w niniejszej sprawie został wydany wyrok zaoczny. Zarówno odpis pozwu, zawiadomienie o terminie rozprawy, jak i wyrok zaoczny zostały doręczone pozwanemu na wskazany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej adres zamieszkania, to jest A. A. (...) S. (k. 51, 55 i 61).

Zarządzeniem z dnia 3 sierpnia 2015 roku wyrok zaoczny został uznany za prawomocny z dniem 12 maja 2015 roku. Następnie postanowieniem z dnia 13 października 2015 roku ww. orzeczeniu nadano klauzulę wykonalności.

Pismem z dnia 20 czerwca 2017 roku pozwany złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego, wskazując, że wyrok zaoczny nie został pozwanemu doręczony, a także nie otrzymał żadnej korespondencji w przedmiotowej sprawie.

Sąd wskazał dalej, że zgodnie z treścią art. 168 k.p.c. jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, Sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Zgodnie z art. 169 k.p.c. strona powinna w tym celu złożyć wniosek do Sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. W piśmie tym należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek i równocześnie z pismem dokonać czynności procesowej.

Twierdzenia pozwanego, że nie otrzymał żadnej korespondencji w niniejszej sprawie nie polegają, w ocenie Sądu I instancji, na prawdzie. Dnia 17 września 2014 roku pozwany osobiście odebrał odpis pozwu wraz ze zobowiązaniem do udzielenia odpowiedzi i pouczeniami (k. 51), zaś w dniu 24 lutego 2015 roku zawiadomienie o terminie rozprawy (k.55). Wyrok zaoczny został doręczony pod wskazany w (...) adres zamieszkania pozwanego i odebrany w dniu 22 maja 2015 roku przez M. K. (k. 61). Pozwany miał świadomość, że przeciwko niemu prowadzone jest postępowanie sądowe, jednak nie złożył odpowiedzi na pozew, a także nie stawił się na wyznaczony termin rozprawy, co skutkowało wydaniem wyroku zaocznego. Nadto, zwrócono uwagę na treść art. 138 § 1 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, pismo sądowe można doręczyć dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było - administracji domu, dozorczy domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma. Wskazany sposób doręczenia polega na tym, że pismo sądowe zostaje wręczone innej osobie niż adresat, ale ze skutkiem dla adresata co powoduje że doręczenie staje się skuteczne, w chwili, w której pismo odbierze osoba wskazana w tym przepisie.

Mając powyższe na względzie, Sąd uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu. Wniosek podlegał oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie I sentencji postanowienia.

Termin na wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty upłynął w dniu 5 czerwca 2015 roku. Zgodnie z art. 344 § 3 k.p.c. sprzeciw złożony po terminie oraz sprzeciw, którego braków strona w wyznaczonym terminie nie uzupełniła, a także sprzeciw nieopłacony, Sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym. Złożony w dniu 20 czerwca 2017 roku sprzeciw od wyroku zaocznego należało więc odrzucić, o czym orzeczono w punkcie II sentencji postanowienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu złożył pozwany zarzucając naruszenie art. 344§3 kpc w zw. z art. 168i 169 kpc wskutek odrzucenia sprzeciwu pozwanego, co było następstwem błędnego przyjęcia, że sprzeciw został złożony po terminie, w sytuacji gdy nie rozpoczął bieć termin do jego wniesienia oraz w sytuacji gdy istniały podstawy do przywrócenia terminu. Zarzucono również naruszenie art. 138§1 kpc poprzez błędne uznanie, że doszło do doręczenia pozwanemu przesyłki zawierającej wyrok zaoczny w sytuacji, gdy przesyłkę odebrał M. K., który nie jest osobą znana pozwanemu, nie zamieszkuje z pozwanym i nie przekazał mu korespondencji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Rozstrzygnięcie przedmiotowego zażalenia wymaga oceny prawidłowości orzeczenia oddalającego wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego.

W ocenie Sądu Okręgowego – Sąd I instancji prawidłowo zastosował w okolicznościach rozpoznawanej sprawy przepis art. 168 k.p.c. Przewidziana tą normą możliwość przywrócenia uchybionego terminu procesowego znajduje zastosowanie w przypadku, gdy strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, w takim wypadku sąd na jej wniosek postanowi o jego przywróceniu. Powyższy przepis określa przesłanki przywrócenia terminów procesowych tj. brak winy strony w uchybieniu terminu i powstanie w wyniku tego uchybienia ujemnych dla niej skutków procesowych. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem doktryny i orzecznictwa przepis art. 168 § 1 k.p.c. nie może być interpretowany w sposób rozszerzający, gdyż jest zasadą, że czynności procesowe powinny być dokonane w terminie. Przy czym brak winy strony, powinien być oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności danej sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy (por. w: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2007 r., II Cz 116/06, Lex nr 258551).

Pozwany przywoływał okoliczność nieotrzymania wyroku zaocznego, który to miał zostać odebrany przez nieznaną mu osobę w miejscu jego zamieszkania. Argumenty zawarte w zażaleniu należy rozpatrywać w kontekście treści wniosku o przywrócenie terminu, który był przedmiotem rozstrzygnięcia przez Sąd Rejonowy.

We wniosku powyższym pozwany wskazywał, że nie otrzymał w tej sprawie żadnej korespondencji aż do dnia otrzymania zawiadomienia od Komornika. Wskazywał nadto, iż korespondencja z winy powoda kierowana była

na niewłaściwy adres tj. na ul. (...). Jak prawidłowo ustalił Sąd I instancji twierdzenia te nie są prawdziwe. Z akt sprawy wynika, iż wszelkie doręczenia dokonywane były na adres pozwanego, wskazywany przez niego zarówno we wniosku o przywrócenie terminu, jak i w zażaleniu tj. na ul. (...). Co więcej korespondencję tę pozwany odbierał osobiście – otrzymał zarówno odpis pozwu, do którego się nie ustosunkował, jak też wezwanie na termin rozprawy, na który się nie stawił. Sporządzając wniosek o przywrócenie terminu nie odnosił się do tych okoliczności, a nadto nie wskazał, by nie znał M. K.. Tym samym okoliczności tej nie uprawdopodobnił. Podobnie jak nie uprawdopodobnił podnoszonego już w zażaleniu twierdzenia, iż osoba ta nie przekazała mu przesyłki. W ocenie Sądu nie było przeszkód, by pozwany okoliczności te podniósł już we wniosku o przywrócenie terminu, a nadto stosownie je uprawdopodobnił. Ze zwrotnego potwierdzenia odbioru wynika jednoznacznie, iż przesyłkę doręczono dorosłemu domownikowi pod adres zamieszkania pozwanego i domniemania tego pozwany nie obalił.

W tych okolicznościach ocena Sądu Rejonowego, że brak jest w sprawie podstaw do uznania, iż pozwany nie ponosi winy w uchybieniu terminu – jest w pełni uzasadniona.

Powyższe doprowadziło Sąd Rejonowy do prawidłowego ustalenia, iż wobec nieprzywrócenia terminu, przeciw pozwanego złożony wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu, jest spóźniony. Zgodnie z treścią art. 344§3 k.p.c. Sąd zasadnie przeciw odrzucił.

Mając powyższe okoliczności na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono o oddaleniu zażalenia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)